

РЕШЕНИЕ

№ 670

град Перник, 20 октомври 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на първи октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №634 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП гр.София, офис гр.Перник против решение №283 от 23.04.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №206 по описа на съда за 2014 г.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №49852-F040078 от 23.04.2013 г. на Директор на Офис Перник, при ТД на НАП – София, издадено срещу СДРУЖЕНИЕ „РЕГИОНАЛЕН БИЗНЕС ЦЕНТЪР ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ“, гр. Перник, като за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (за краткост Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.) във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Възразява срещу изводите на районния съд за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, състоящи се в липсата на посочена дата на извършване на процесното съставомерно деяние, предвид характера му, а именно формално нарушение с изпълнителното деяние във форма на бездействие, както и липса на посочено място на извършване на нарушението, тъй като в акта и НП е посочено къде е следвало да бъде изпълнено задължението и това е съответният офис на ТД на НАП. Жалбоподателят възразява и срещу изводите на първата съдебна инстанция за неясно изложена в НП фактическата обстановка, като заявява, че посочването на нормата на чл. 7, ал. 1, т. 2 от КСО е с цел конкретизация на деянието, като с това правото на защита на наказаното лице не е ограничено. С жалбата се възразява и срещу извода на районния съд за неприложимост към процесното нарушение на нормата на чл. 355, ал. 1 от КСО, като твърди, че същата е обща и предвид липса на специална санкционна норма относима към субекти, юридически лица, приложима е именно общата санкционна разпоредба. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Кирилова. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – СДРУЖЕНИЕ „РЕГИОНАЛЕН БИЗНЕС ЦЕНТЪР ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ“ пред съда се представлява от адв. С.. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 24.01.2014 г. при извършена проверка в информационния масив на НАП, инспектор по приходите при ТД на НАП София, офис Перник установил, че СДРУЖЕНИЕ „РЕГИОНАЛЕН БИЗНЕС ЦЕНТЪР ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ“, гр. Перник, в качеството си на работодател и осигурител по смисъла на чл. 5 от КСО, не е подало в срок, в компетентната ТД на НАП, декларация образец №6 за месец ноември 2012 г., за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със сдружението, съгласно изискването на чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. За така установеното на 23.04.2013 г. срещу сдружението е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице. Приел, че в съставеният акт и НП липсват посочени дата и място на извършване на нарушението съгласно изискването на чл. 42, т. 3 на ЗАНН, респективно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, че в акта и НП фактическата обстановка е неясно изложена поради посочване на несъществуваща норма на КСО, както и че наказание е наложено по ред на неотнормирана санкционна норма на КСО, районният съдия е отменил процесното наказателно постановление на основание посочените процесуални пороци на производството и без да разгледа съществото на спора.

Без да споделя всички основания, мотивирали районния съд да отмени процесното наказателно постановление, касационният съд намира решението на първата съдебна инстанция за правилно като резултат и диспозитив.

Не се споделя изводът на районния съдия, в посочения в решението смисъл, относно липса на посочени в акта и НП дата и място на извършеното нарушение. Основателно е твърдението на настоящия ответник, че както в акта, така и в НП, място на извършване на нарушението е посочено посредством вписването, че декларацията не

е подадена пред компетентната ТД на НАП – София, офис Перник. На следващо място във връзка с липсата на посочване в акта и НП на конкретна дата на извършване на нарушението следва да се отбележи, че предвид характера на процесното нарушение, а именно формално, с изпълнително деяние във форма на бездействие, неизпълнение на дължимо по закон действие до изтичане на законово определен срок, то коректното посочване на срока, до който задължението е следвало да бъде изпълнено, въпреки липсата на посочване на деня следващ този срок, както и вписването на датата на установяване на нарушението, би била достатъчна да се счете, че нужният на административнонаказателното производство съществен реквизит, от значение основно за изчисляване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, е налице. В случая обаче и срокът, датата, до която задължението е следвало да бъде изпълнено, не са коректно посочени в акта и НП, което ще бъде обсъдено по-долу, което на свой ред пречатства както изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така поставя съда в невъзможност да прецени правилно ли е приложен и приложен ли е действащият към датата на извършване на нарушението материален закон, с което същевременно се ограничава и правото на наказаното лице да организира адекватно своята защита.

Към момента на извършване на процесното деяние държавата вменява в задължение на работодателите и осигурителите периодично да представят в НАП данни за сумите за дължими осигурителни вноски (чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, *ред. ДВ. бр. 81 от 23.10.2012 г., в сила от 1.09.2012 г.*) по ред, със съдържание, в срокове и по начин, определени с наредба (Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.), издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на НОИ, като данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите (чл. 5, ал. 6 КСО). Съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. (в ред. ДВ бр. 68 от 04.09.2012 г., в сила от 1.08.2012 г.) декларация образец №6 се подава в съответната компетентна ТД на НАП от работодателите и осигурителите, не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски. Следва въпросът кой е месецът, в който вноските са били дължими? Отговорът е в нормата на чл. 7 от КСО (ред. ДВ. бр. 81 от 23.10.2012 г., в сила от 1.09.2012 г.), която на първо място не съдържа точки, а на следващо място относими са две, а не една алинеи, като срокът ще е различен в зависимост от конкретните обстоятелства. Съгласно нормата на чл. 7, ал. 1 от КСО осигурителните вноски за ДОО, които са за сметка на осигурителите, се внасят едновременно с изплащането на дължимото възнаграждение или на част от него, а ал. 3 на с. чл. гласи, че когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или не са начислени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът. Т. е., за да се приложи която и от двете хипотези и да е възможно срокът да бъде изчислен, съответно посочен законосъобразно, необходимо е да са събрани доказателства за да се установи фактът, дали за съответния месец дължимото възнаграждение или част от него е изплатено или възнагражденията са начислени, но неизплатени или не са начислени. В първия случай декларацията следва да бъде подадена не по-късно от последния работен ден на м. ноември 2012 г., тъй като това е месецът, през който вноските са били дължими. Във втория случай декларацията следва да бъде подадена не по-късно от последния работен ден на месец декември, който следва м. ноември 2012 г., през който е положен трудът, тъй като това е месецът, през който осигурителните вноски са били дължими. Липсват данни по настоящото дело, които да обосноват изчисляването на посочения в акта и НП срок, съобразно чл. 7, ал. 3 от КСО. Освен това, като част от нарушените законови разпоредби, относимо към съставомерността на деянието по отношение неизпълнено срочно задължение, е използвана несъществуваща норма на КСО, което се внася допълнителна неяснота и с което без съмнение се ограничава правото на посоченото за нарушител лице да се защити адекватно. Отново във връзка със срока е и посочването в акта и НП на ден от месец декември, известен на съда като неработен за съответната

година, което би рефлектирало и при изчисляването и съобразяването на сроковете по чл. 34 на ЗАНН.

Що се отнася до изводите на районния съд относно неприложимостта на санкционната норма на чл. 355, ал. 1 от КСО към процесния случай и разбирането, че наказание се следва на основание чл. 355, ал. 2 от КСО касационният съд не споделя мотивите на първата съдебна инстанция, като такава е и константната практика на Административен съд - Перник.

При извършваната касационна проверка, въпреки липсата на възражения в тази посока, се установи и следващ порок на проведеното производство за налагане на административно наказание, неустановен от първата съдебна инстанция. Актът, съставен по повод установеното нарушение е неподписан от своя автор, което го прави нередовно съставен, съответно невалиден, поради което е бил негоден да осъществи своята констативна, обвинителна и сезираща функции, негодно основание за издаване на наказателно постановление. Неподписването на акта от актосъставителя по своя характер е съществено процесуално нарушение на правилата на ЗАНН - конкретно чл. 43, ал. 1. В този смисъл е и Тълкувателно решение №2 от 7.10.2002 г. на ВКС по т. н. д. № 2/2002 г., ОСНК, което следва да се приложи, при отчитане особеностите на ЗАНН, в частта относно постановената от тълкуващия съд възможност да се отстрани подобен порок, но само в случаите на технически пропуск и само преди внасяне на делото за разглеждане в съда. Наказващият орган е първата инстанция, която разрешава въпроса за отговорността, поради което до издаване на наказателното постановление следва да бъдат отстранени пропуските допуснати в производството по установяване на нарушението и повдигане на административнонаказателното обвинение. Функциите и юридическият ефект АУАН по изключение биха могли да се проявят и ако в него е допусната несъществена нередовност, съобразно разпоредбата на чл. 53 ал.2 от ЗАНН, но това не е сторено. Подписът служи за удостоверяване авторството на документа и както съдът не може да извърши проверка дали АУАН е издаден от компетентно лице при непосочване името на съставителя, така не може да извърши и проверка дали е издаден от вписаното като съставител в акта лице при липсата на подпис. Порокът във формата на АУАН не може да бъде отстранен в съдебното производство по обжалване на НП. Допуснатото нарушение е достатъчно основание издаденото въз основа на неподписан, а оттам и недействителен АУАН наказателно постановление, да бъде отменено. Поради санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на административнонаказващия орган е да проведе законосъобразна процедура, започнала и завършила със законосъобразни актове, въз основа на които да докаже обективирания в тях твърдения с валидни доказателства. В случая няма данни нарушенията на процедурата по повдигане на обвинението да са отстранени преди налагане на наказанието, като същите не могат да бъдат отстранени във фазата на съдебния контрол за законосъобразност на правораздавателния акт.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение правилно по своя диспозитив, валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №283 от 23.04.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №206 по описа на съда за 2014 г., с което е отменено наказателно постановление №49852-F040078 от 23.04.2013 г. на Директор на Офис Перник, при ТД на НАП – София, издадено срещу СДРУЖЕНИЕ „РЕГИОНАЛЕН БИЗНЕС ЦЕНТЪР ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ“, гр. Перник, за нарушение по чл.

3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от *Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица*, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл. 355, ал. 1 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/